

aðarflokkinum, sum flokkinum, ið ruddi grundarlagið undan Tjóðveldisflokkinum, men hetta er bert ein partur av forkláringini. Samsiglingin við Óla og hansara harkalið skuldi ju eisini onkursvegna glíða niður. Í hesum var Finnboi heldur ikki ráðaleysur. Skjøtt hoyrdist av trúnuni hjóðað. Óli er onki at ottast. Óli er bara Óli. Síðan Hákun Djurhuus legði politisku árárnar inn, hevur Óli ongan goðan átt í Fólkaflokkinum! Hann er onki uttan ein politiskur tokulúður. Vit verða teir ið halda um róðrið, vit skulu læra at sigla vandasjógv, og ongin varnaðist, at nýggja høvdingin meinti nymótans fólkaflokkspolitikk.

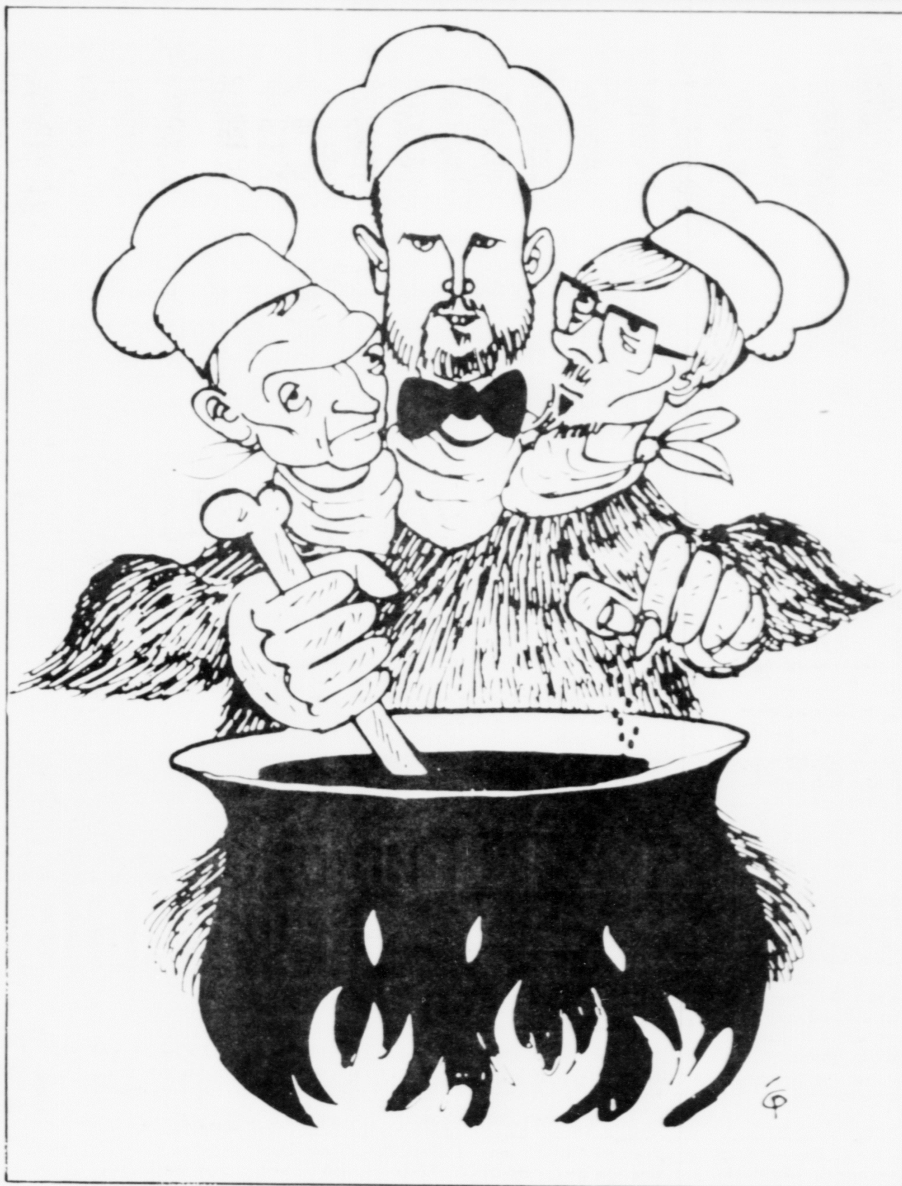
Og skuldi enn onkur tortrúgvinn verid eftir, ið ikki fekk svøgt bitan, so slapp hann at siggja klæði keisarans, ið vovið var til høvið. Hetta klæði eitur tjoðskaparmál, og hevur tann eginleika, at tað fjarir alt tað ljótasta í fólka-flokksskortinum.

Hetta klæði er eitt satt gandaklæði, tað skal rættvisisgera, at teir nú alt í einum kunna goðtaka og liva saman við einum flokki, sum háðar annarleiðishugsandi, sum vanvirðir fólk fyri teirra útsjón og brek, liva og samstarva við einum flokki, har rasistiska rakið er sum eftir ánni. Spyr bara grønlandingar, hvussu teir kendu tað tá blað lógmans (ið umsitur úttanríkismál) skrivaði um suðurafrikanska biskuppin og Nobelfriðarheiðurslønurvinnaran Desmond Tutu: „... en brednæset flab, med bibelen i den ene hånd og satan i den anden ...“ ella tá teir minnst aftur á dagblaðsgreinirnar fyri nøkrum árum síðani um grønlandingar í Keypmannahavn.

Nærri frælsinum?

Nærri frælsinum nú siga tjoðveldismenn, ja, mangt kann tjoðskaparkenslan brúkast og misbrúkast til. Tað er ongin andsøgn fyri Tjoðveldisflokkinn at siga, at hann skal skapa frælsi saman við mest kenda umboðnum í vesturheiminum fyri ófrælsi, nevniliga Dagblaðnum og tí ferska fólkaflokkinum.

Tað kundi verið vert at hugt eitt sindur gjøllari at hvat veruliga liggur aftanfyrir hetta nógva gabb um tjoðskaparmál, ið skulu røkkast saman við Fólkaflokkinum, men lat tað vera nóg mikið at visa á, hvat avtalupartnari Tjoðveldisfloksins sigur um

hetta. Sjálvstýrisflokkurin sigur nevniliga, at sjálvt ein høsnaheili má skilja at sjálvstýrismálini mugu víkja fyri tí neyðturviliga figgjara og búskaparpolitikkinum, og hetta skilti Tjoðveldisflokkurin eisini undir samráðingum. Og hetta er júst veruleikin aftanfyrir tjoðskaparreyði hjá Hergeiri, Signari og Finnboi. Besta prógvio um at so er, er samgonguskjalið sjálvt.

Tað tók Tjoðveldisflokkinum 25 ár at koma yvir seinastu sjálvstýris-samgongu, sum ikki gav teim so frægt sum eitt feroyskt pass. Gud viti hvussu nógva ár tað fer at taka hesa ferð. Nei, tjoðskaparfrælsi samgongunnar er ein hvervisjón, er klæðið hjá nýggja keisarinum.

Andstöða?

Tað kundi verið freistandi at hugsað, at ein sterk andstöða vaknaði móti hesi nýggju kósini hjá Tjoðveldisflokkinum, men so er ikki.

Suðurstreymoyar Tjoðveldisfelag hevur havt ein fund eftir at samgongan var skipað. Er fundarfrásegningin í 14. September eftirfarandi, so var bert eitt sjónarmið umboðað á fundinum, og tað var at tað var í tøkum tíma, at Tjoðveldisflokkurin breyt við Javnaðarflokkinn og slapp sær inn um í fólka-flokshtan. Talsmaðurin var ongin minni enn fyrr, politikarin og rithøvdingurin Heðin M. Klein. Enn eitt lýsandi dømi um hvat tjoðskaparkenslan kann nýtast ella misnýtast til.

Hvat skulu vit onnur siga og hugsa, tá mong av teimum intellektuellu, teimum kulturadikalu, listafolkini og rithøvdingarnir, tey, sum gjøgn-um søgu mannaættarinnar, ikki bert hava kunngjørt at í -hjørtum okkara býr frælsi-, men hava livað og virkað fyri at samsvar var millum gerandislív og hugsjón, tá nokur teirra í Føroyum uttan himpr lata seg tala av poptjoodskapi Finnboi og monotona meylinum hjá Signari um tjoðskaparmál, tá er stundin komin, hvar neyðugt er at stöðga á og vita hvar alýsing er galdandi fyri tjoðskaparfrælsi og mannafrælsi.

Tjoðveldisflokkurin á vegamóti

Tjoðveldisflokkurin stöð á

einum vegamóti. Hann mátti velja um hann ikki skuldi detta niður imillum Javnaðarflokkinn og Fólkaflokkinn. Hann valdi. Men aðrenn mátti avgerð fella um maktina innanhýsis í flokkinum. Og har gongur sjon fyri søgn. Teir høggravendu, teir sum halda, at teir kunnu eta burtur av tí høgliga partinum av Fólkaflokkinum, meðan Óli alsamt dregur hin partin longur til høgri, teir ikki bert tóku valdið í Tjoðveldisflokkinum, teir eru Tjoðveldisflokkurin, og Tjoðveldisflokkurin er teir. Andstöða í flokkinum er ongin og har verður ongin. Makt Finnboi er almattug, tjoðskaparkenslan er rúsevni, og (maktina hava teir).

Ahugaverd verður at fylgja spælinum millum Finnboi og Óla. Trumfur

Finnboi er at Óli helst varar seg fyri at seta seg útum, tí ger hann tað, er 10 ára politiskt knoss farið fyri skeytið, og hærveit, at hann skyldar Finnboi nógva, tí uttan Finnboi hevði hann ikki havt fingið Jógvan Sundstein í lógmannsstolin. Men hinvegin, so er Óli sjálvur 10., ja fyri tað mesta sjálvur 12., meðan Finnboi er sjálvur 6.

Asbjørn Joensen vónar at túrurin hjá samgonguni verður stuttur. Tað kunnu vit sjálvandi vóna, men tað er ongin sum helst grund til at gleða seg ov tidliga.

Undir nýggju leiðslu Tjoðveldisfloksins er høgarnaringin fullkomin og innanflokka andstöðan er fokin. Tjoðveldisflokkurin fer ikki at fáa nakrar trupulleikar av at reka fólkaflokkspolitikk komandi 4 ári. Einasti gløtti kundi verið at Óli alsamt verður at liggja sum knivur í hørðum horni, á fólka-tingi, í Dagblaðnum og innan samgonguna við sínum fascistoidu og stundum landskaðiligu sjónarmiðum, at tað verður Signari og Finnboi ovboðað, men neyvan. Óli hevur tól at biða. Hann taðar nu og hevstar tá fruktin er búgvin.

Tað er ell grund at hava størstu virðing fyri nýggju leiðslu Tjoðveldisfloksins og serliga okrynda leiðara Fólka-floksins, Óla Breckmanni, teir hava synt framur politiskt kynstur. Eins stor og virðingin er fyri teirra politiska hegri eins stor er vanvirðingin fyri tí politiska og tí menniskjasyni, hesir standa fyri.

Lat tað tí verða aðalmál okkara klárt og greitt at leggja sjogv millum okkum í Javnaðarflokkinum og verandi samgongu, lat okkum sakliga, men avgjørt, sýna at okkara leið er ein onnur, at tað eru vit, sum hava valt leið frælsins, at tað eru vit, sum umboða frísinnid, at tað eru vit, sum umboða framtidina, at tað eru vit, ið einaferð aftur skulu tendra ljós í skálanum.

Javnaðarfólk